

MINI NYTT

... ET MEDLEMSBLAD I UTVIKLING...

.. INNKALLING TIL GENERALFORSAMLING..

*Vi ønsker alle en fredfull julehøytid
og et riktig godt nytt år.*

INFORMASJON

Kontingent:

1 År:	kr. 250,-
Fam. medl.	kr. 50,-
Medlem bosatt i utlandet	kr. 285,-

Ta kontakt for nærmere avtale:

Redaksjon: Frøydis Monsen
E-post: mininytt@nmhk.no

VIKTIG:

Angi hva betalingen gjelder!
Oppgi navn, adresse og rase.

Annonsepriser:

Kommersielle annonser:	
Helside farger:	Kr. 2200,-
Halvside farger	Kr. 1300,-
1/6 side i sort/hvit:	Kr. 600,-

Bestilling og manus frister:

Nr. 1 - 2009 -	15 februar
Nr. 2 - 2009 -	15 mai
Nr. 3 - 2009 -	1 september
Nr. 4 - 2009 -	1 november

Annonser og manus sendes til:
e-post: mininytt@nmhk.no

Medlemsannonser 1/2 pris.

Priser for annet format, farger eller
kombinasjoner:

*Vi ønsker alle to og firbente
en riktig god jul og
et godt nytt år.*

Norsk Miniaturhund Klubb

ORG.NR.: 987 554 576

Klubbens adresse:

Norsk Miniaturhundklubb
Tyrihjellen 33, 1903 Gan

e-post: leder@nmhk.no

Styret:

Leder

Eva McQuiston

Tlf: 56332998

e-post: leder@nmhk.no

Nestleder:

Arne Holt

Tlf: 31 41 23 04

e-post: nestleder@nmhk.no

Styremedlemmer:

Anita Lunden

anita@reddalstibben.no

Berit Vinsjevik

candyflower@2ci.net

Kasserer

Ragnhild Kilde

rakid@bluezone.no

Design/Layout/ Redaksjon

Mini Nytt nr. 4 2009:

Frødis Monsen

e-post: mininytt@nmhk.no

Redaksjonelt ansvarlig:

Klubbens hovedstyre

Forsiden:

Griffon:

Lil' Paws valper

Eier: Andrine Bråten

Lederen har ordet:

Til Medlemmene....

Overvektig hund

Til Minne

Drektighet og valping

Historien om de gamle

Griffon

Japanese Chin

Tibetansk Spaniel

I henhold til Norsk Miniaturhund Klubbs lover §12 innkalles det herved til

ORDINÆR GENERALFORSAMLING SØNDAG 10 APRIL 2010.

Det skal velges: 2 styremedlemmer og 2 varamedlemmer. Revisor og vararevisor for 1 år.

Valgkomite 3+1 for 1 år.

Forslag til kandidater sendes : NMHK v/Ragnhild Kilde, Tyrihjellen 33, 1903 Gan
innen 10.januar.2010.

Øvrige forslag sendes: NMHK v/ Ragnhild Kilde, Tyrihjellen 33, 1903 Gan
innen 10 januar 2010

Med innkallelsen skal følge:

- Dagsorden
- Undertegnet Årsberetning.
- Undertegnet regnskap med revisors beretning.
- Forslag til kandidater til valgene. Forslag på kandidater skal sendes valgkomiteen og være i hende/poststemplet senest **10 januar 2010.**
- Forslag eller saker som medlemmene eller styret ønsker fremmet. Forslag fra medlemmene skal sendes styret og være i hende/Poststemplet senest 10 januar 2010.

Styret sender dagsorden og alle forslag til avdelingene til gjennomgang.

Avdelingene har anledning til å komme med endringsforslag til saker, ikke valg, oppført på dagsorden.

Slike endringsforslag til styret må være poststemplet senest 31.januar.

Leder velges av Generalforsamlingen ved særskilt valg for 2 år.

Styremedlemmene velges for 2 år ad gangen og vararepresentanter for 1 år ad gangen.

2 styremedlemmer trer ut hvert år, første gang ved loddtrekning.

Styret konstituerer seg selv.

Kun de oppgitte saker eller forslag kan behandles.

Nærmere informasjon om tid og sted for avholdelse av OGF blir annonsert på nmhk.no.

Styret i NMHK

LEDEREN HAR ORDET

Til Medlemmene.

Ja, så er det tid for årets siste blad. Dessverre er det ennå ikke slutt på forvirringen som NKK og det "andre styret" har skapt.

Vi er valgt av medlemmene i en demokratisk og riktig etter NMHKs lover, valg.

GF og XGF er klubbens høyeste myndighet. NKK kan ikke blande seg inn i klubbens indre anliggender, det har de selv uttalt gang på gang.

Denne saken er av en så stor viktighet for alle NKKs medlemsklubber, at samtlige klubber bør være obs på hva som foregår.

Om det skal være slik at NKK skal kunne bestemme hvem som skal sitte i styrene rundt om i de samarbeidende klubbene, blir det ikke mye demokrati tilbake.

At enhver klubb er en egen selvstendig juridisk enhet med egne lover er hevet over enhver tvil.

Det er èn sak det ikke finnes tvil om, og det er at "styret" som ble valgt 4. Oktober er **ulovlig!**

Nå håper vi at vi kan få arbeidsro i tiden frem til GF i april, hvor det skal være valg.

Styret er i gang med planlegging av omorganisering av klubben til representantskap. Håper å ha det klart slik at det kan komme med i innkalling til generalforsamling i april 2010.

NMHK har vært overmoden i mange år for denne omorganiseringen, men det har manglet det sterke initiativet til å få det på plass.

La oss sammen arbeide med dette for øyet, i det nye året.

Vi ønsker alle medlemmer i det ganske land en riktig GOD JUL og ET GODT NYTT ÅR.

Hilsen

Styret i Norsk Miniatyrhund Klubb

www.nmhk.no

Overvektige dyr rammes lettere av sykdommer og har en kortere levetid enn dyr med normalvekt.

Overvekt minsker ofte dyrets glede, aktivitet og prestasjon, samt eierens utbytte av dyret.

Overvekt kan øke risikoen for samt vanskeliggjøre behandlingen av:

Diabetes Mellitus (sukkersyke)
Artroser (kroniske leddskader), skader på ligament, ledd og rygg
Hjerte og lungesykdommer
Leversykdommer
Kreft
Forstopping

Overvekt medfører økt risiko ved anestesi og operasjoner, økende følsomhet for varme, trøtthet, dårlig kondisjon og dårlig humør. Overvekt kan også innebære økt risiko for hudproblemer, spesielt katter som får problemer med å vaske seg, samt øker risikoen for infeksjoner.

Vekttap reduserer disse risikoene! Gjennom å følge et strengt vektprogram kommer du til å forbedre helsen til dyret ditt og minske framtidlige kostnader til veterinærbehandling.

Kjennetegn på overvekt: Dersom dyret ditt veier mer enn 15 % mer enn sin idealvekt er det snakk om fedme, og overvekt. Gjennom å kjenne på dyret over ribbeinene kan man undersøke hvor mye fett som finnes der. Om du lett kan kjenne ribbeinene er dyret ditt under- eller normalvektig. Må man trykke for å kjenne ribbeinene er dyret overvektig og

om man ikke kan kjenne ribbeinene det hele tatt lider det av ekstrem overvekt.

Om dyret ditt mangler midje er dette ofte et tegn på overvekt, liksom trøtthet, dårlig humør overdrevent sovetid, misnøye mot å røre seg, tung i pusten og nedsatt varmetoleranse. Det kan være lurt å sammenligne med normalvekten for rasen.

Årsak til overvekt

Dyr blir feite av samme årsaker som mennesker, dvs. dyret får i seg mer energi (mat) enn det kvitter seg med (mosjon) og overskuddet spares som fett. Dyr som får matrester og mye godbiter har høyere risiko for å rammes av overvekt enn katter/ hunder som spiser et katte/ hundefôr.

Medvirkende årsaker til overvekt

For mye mat
For mye godbiter
Matrester eller tigging under matlaging
For lite mosjon
Kastrering, kan redusere matbehovet med 30%
Rase
Alder, gamle dyr beveger seg ofte mindre
Sykdommer
Smerte

Å gi valpen din for mye mat øker risikoen for at hunden senere kommer til å bli overvektig ettersom fettceller ikke dannes hos voksne dyr. Hos voksne dyr øker i stedet størrelsen på fettcellene. Gjennom slanking vil man minske størrelsen på fettcellene fortere enn å gjøre dem færre.

Altså kommer katter og hunder som blir feite som unger ofte til

å lide av fedme som voksne da de har flere fettceller enn normalt.

Det finns visse sykdommer som kan gi fedme, men de er uvanlige. Prøver kan tas om veterinæren finner det hensiktsmessig. Den vanligste årsaken til fedme er overføring og for lite mosjon.

Hvordan skal man slanke dyret sitt?

Veterinæren kan hjelpe deg å sette opp et slankeprogram. Først er det viktig å undersøke om dyret lider av fedme og ikke lider av andre sykdommer som kan ligne fedme som for eksempel væske i bukhulen. Når veterinæren har konstatert at hunden din er frisk bestemmes en idealvekt samt en plan for hvordan en skal nå denne.

Vekten bør reduseres med ca. 2 % per uke. Ofte tar det minst 8- 10 uker for å nå målvekten. Om dyret er kraftig overvektig tar det lengre tid. Katten/ hunden skal komme på regelmessige besøk for å kontrollveies samt for å ved behov justere føringen og mosjonen. Disse besøkene bør skje oftere i begynnelsen av slankebehandlingen til man ser en stabil kontrollert vektnedgang, siden kan besøkene skje sjeldnere. Vektkontroll skal fortsettes også etter at ønsket vekt er oppnådd for å sikre at idealvekten holdes.

Å lykkes med slanking krever disiplin hos alle familiemedlemmene. Ikke prøv å slanke dyret ditt ved å redusere på tørrfôret for å kunne gi dyret

like mange godbiter som før. Da risikerer en at dyret blir lidende av mangelsykdommer. Den beste måten å slanke dyret sitt på er ved å kun gi en anbefalt mengde kvalitetstørrfôr som er beregnet for slanking. Dette i kombinasjon med regelmessig mosjon sikrer en trygg vektreduksjon uten tap av muskelmasse. Jo mer du bryr deg om dyret ditt, jo mer kommer du til å oppleve at dyret ditt får det bedre jo nærmere idealvekten det kommer.

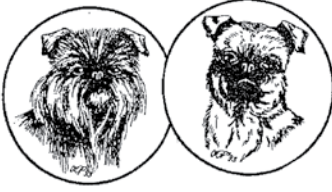
Å få diagnosen overvekt eller fedme hos veterinæren kan iblant vekke følelser av skyld hos dyreeieren. Dette er en normal reaksjon i og med at fedme hos mennesker er et følelsesladet tema. Man må allikevel akseptere faktumet for å få giv til å starte en slankekur for dyret sitt. Mange lyger for seg selv for å unngå skyldfølelsen. Dette resulterer kun i dårligere dyrevelferd

for dyret.

Med entusiasme og tålmodighet kommer slankingen til å lykkes. Husk at det er viktig at slankingen ikke går for fort.

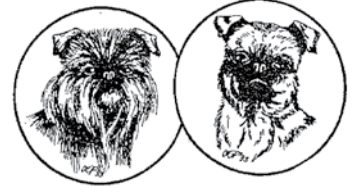
Lek med dyret, lek er bra mosjon!

GRIFFON

Raserepresentant: Lone Coppola, kennel@lunacop.com,
93434789
Valpeformidler: Anne Cathrine Furnes, ancatfu@yahoo.no,
95801443 / 57718892
www.griffon-norge.com

Hei alle griffonvenner!

Julen nærmer seg med stormskritt, og julebrus og julegodteri er for lengst på plass i butikkhyl-lene. Om ikke lenge er også julegatene ferdig pyntede, engler daler ned i skjul og alle hjerter gleder seg. Julen byr på mange gleder, men også mange farer for våre firbente venner. Så rådet må være å følge med så ingen skjegg blir svidd av adventstaken flammende lys, og at ingen nøtter – som kan være akk så morsomme å leke med om de faller ned på gulvet – finner veien ned i en liten griffonhals. Og for ikke å glemme all julematen; en liten ribbesmak setter de fleste små "aper" stor pris på, så lenge beinene er tatt vekk;)

Ting går ikke alltid slik man har tenkt... Av forskjellige grunner valgte vår nyvalgte vararaserepresentant Nancy Elvin dessverre å trekke seg fra sitt verv den 21. Oktober. Nancy er en kunnskapsrik og engasjert dame med hode og hjerte på rett sted. En kjempetakk skal du ha for alt du har bidratt med i din tid i raseutvalget!

Samtidig må jeg dessverre meddele at raseutvalget har besluttet å ikke produsere kalender for 2010 grunnet omstendigheter.

Arbeidet med stortreffet er også avsluttet, så de av dere som allerede har bestilt hytter bør avbestille disse.

Vi har full forståelse for at mange nok blir skuffet over denne beslutningen, så vi ser på andre muligheter for sammenkomster.

Blant annet vil vi oppfordre alle entusiaster å gå sammen og arrangere sammenkomster i sine egne distrikter, for sosialt samvær for to- og firbente. Følg med på www.griffon-norge.com, da siden oppdateres relativt ofte.

Jeg vil benytte sjansen til å ønske alle griffer og griffonentusiaster der ute en riktig trivelig førjulstid og en fredfull julehelg! Måtte det nye året bringe med seg mye griffonglede :-)

Griffonhilsen fra Lone Coppola,
raserepresentant

Dette året har vært et år hvor mange eiere og oppdrettere har gjort det stort i utstillingsringen, og de vil hedres i neste nummer hvor også årets mestvinnerlister presenteres.

Dette årets største prestasjon står imidlertid Vibeke Nilsens vakre korthårsfrøkner for: Ved Verdensutstillingen i Bratislava ble hennes kullsorte Petit Brabancon-tispe Skaggfyrans Mejram beste tispe og Verdensvinner 09! Og som om ikke det var nok så ble hennes datter, den sort/tanfargede Petit Brabancon-tispen Navigators Alissa beste juniortispe og dermed Junior Verdensvinner 09!

I tillegg vant de begge sine klasser på circuitutstillingen.

Vi gratulerer!

Stafettpinnen.

Takk for stafettpinnen, Nora.
Her kommer mitt bidrag:

Jeg heter Andrine Bråten og bor sammen med min mann, Anders, og vår lille griffon-flokk i Ytre Enebakk. Hund har alltid vært min store lidenskap og det har alltid vært hunder i familien min. Til daglig jobber jeg i dyrebutikk, men er utdannet innen hundeanatomi og fysiologi.

Kan du fortelle litt om griffonene dine:

I skrivende stund har vi fire griffonene hjemme. Det er en bruxellois tisper på 9 år, Nuch NV-06 NordV-06 Inras Grynet, som er vår stamtisper og øverste sjef i huset. En rød brabancon tisper på snart 4 år, Nuch NordJV-06 Lil'Paws Iris Chocolate, hun er flokkens hyperaktive vakt-hund som varslar og får med seg absolutt alt som skjer.

En bruxellois tisper på 9 mnd, Kjenslia's Osiana, hun er en energibombe og er Anders sin lille favorittgriff.

Vårt nyeste tilskudd er en svart brabancon tisper på 8 uker, Lil'Paws Stunning Black'N Beautiful, hun er kennelens første svarte griffon som akkurat nå gjør sitt beste for å holde i gang resten av gjengen. I tillegg eier vi en rampete bruxellois hannhund, Lil'Paws Lucky Mogwai, som bor hos forvert i Oslo.

For meg er Griffonene familiemedlemmene våre og de er med på det meste vi foretar oss. Den av mine griffoner som har gjort størst inntrykk på meg og som alltid kommer til å ha en

helt spesiell plass i mitt hjerte er bruxellois hannhunden Lil'Paws Bosson Brings It Home.

Han var en fantastisk skjønnhet med en mentalitet jeg aldri har opplevd maken til, så positiv, stabil og smart! Han og jeg hadde ett veldig sterkt bånd mellom oss og han gav meg den gaven å få bli kjent med ett vesen på en måte som jeg aldri har opplevd tidligere, og antageligvis ikke får oppleve igjen. Det er utrolig synd at han ikke fikk gjort mer for rasen, han elsket å vise seg frem og var svært lovende og han høstet meget gode kritikker på samtlige utstillinger han deltok på.

Hvorfor valgte du Griffonen som din rase for ditt oppdrett og har du noen favoritt blant rasevariantene:

Det var kjærlighet ved første blick da jeg oppdaget denne lille robuste hunden med sin utrolige personlighet og unike utstråling! Det var ikke tvil i mitt sinn om hvilken rase som var som skapt for meg. Jeg liker at griffonen er så allsidig, sosial, smart, lettlært og elsker å være med på alt enten det er en langtur i marka eller kafétur i byen. Min favoritt blant variantene er soleklar! Det har alltid vært (og kommer nok alltid til å være) Bruxelloisen.

Hvis du har kennelnavn, hvorfor valgte du nettopp det navnet:

Kennelnavnet mitt er Lil'Paws og betyr små poter, nettopp noe griffonen skal ha ;-)

Når begynte du som oppdretter:

Mitt første kull med griffoner kom til verden i 2005, men min interesse for oppdrett startet mye tidligere. Jeg startet med oppdrett av utstillingsmarsvin da jeg var seks år gammel og det har jeg lært utrolig mye av. Jeg fikk foreldrene mine til å bygge om garasjen til marsvinstall (ja da, jeg var litt gal allerede da, hehe) og her kunne jeg virkelig "boltre" meg. Med 50 avlsdyr i stallen kunne jeg teste en rekke ulike kombinasjoner samtidig som jeg leste alt jeg kunne komme over av genetikk, fargeavl mm om marsvin. Jeg gikk i lære hos de gamle anerkjente oppdretterne som gav meg uvurderlig kunnskap, og innen jeg var 8 år var jeg Norges mestvinnende oppdretter av marsvin.

Det er den filosofien fra marsvinoppdrettet mitt jeg har som grunnstein i mitt avlsarbeid med hundene.

Hva ser du som viktigst når du driver som oppdretter:

Det viktigste for meg når jeg driver oppdrett er alltid å planlegge kombinasjoner som jeg tror vil gi sunne, friske valper med et godt gemytt og et eksteriør som er så korrekt som mulig iht rasestandarden.

Det er viktig for meg å alltid kombinere to dyr som IKKE har samme feil/mangel, f. eks ikke kombinere to dyr som begge har dårlig pels.

Det er også like viktig å ha i mente hva som ligger bak dyrene man kombinerer. Ofte kan egenskaper som ligger i flere generasjoner bak foreldredyrene, slå igjennom (på godt og ondt) til avkommene.

Men man vet jo aldri hva som kommer og har aldri noe garanti når man har med levende vesener å gjøre. Man må bare gjøre sitt beste og følge de tankene man tror på og alltid etterstrebe å gjøre det som gagnar rasen. Videre er det viktig for meg å alltid gi valpene mine en så god start på livet som mulig, det er jeg som oppdretter som legger grunnlaget for valpenes fremtid og derfor er det en selvfølge å bruke mye tid på å sosialisere valpene, gi dem riktig ernæring og få frem det beste i hvert enkelt individ før det forlater redet.

Stafettpinnen sendes videre til Janne og kennel Kjenslia.

Til Minne

Det er med stor sorg vi må meddele at Ådne sovnet stille inn i sengen sin idag fredag 13. november kl 01.45 i en alder av 11 1/2 år.

Ådne var en stor boston allerede fra l.dag. Han debuterte med 2 x BIS valp på sine første NMHK's utstillinger.

Året etter ble han BIS voksen også på NMHK.

Han etterlater seg en tittelrekke som det nok vil være vanskelig å kopiere.

Int.nord.og multich. i Europa -
Latinamerican-Peruviano- Bras-Costa Rica og Am.CH.

Nv99-Belg.-W.99/00/01-SFv.01-NordicV-02-
WW-00/03/04- Cruft W-02- AmsterdamW-03
- Los American W04 - EuropaW veteran -
07/08/09

med en mengde gruppe og BIS plasseringer.

Hans behagelige vesen og den store plass han har i alles hjerter er for oss godt å tenke på.

Alle våre hunder er individuelle men Ådne var under huden på oss.

Marit og Tore

DREKTIGHET OG VALPING.

Drektighet og valping

En hund går drektig i ca 2 måneder. Det kan være vanskelig å si eksakt hvor lenge drektigheten varer, da befruktningen kan skje over en periode fra 2 - 10 dager. Man sier at drektigheten varer 63 +-2 dager. Normalvariasjon er 57-70 dager. Store kull og tisper av mindre raser har noe kortere drektighetstid.

Tispa kan endre oppførselen allerede noen få dager etter paringen. Den blir roligere og oppfører seg mer verdig. Den blir mindre interessert i lek med andre hunder. Tispa kan også vise kvalmesymptomer og ned-satt matlyst 2-3 uker etter befruktningen, og eventuelt også rundt 5 uker. Vekten øker med 15- 35% frem til fødselen. Juret forstørres mellom to og tre uker etter befruktningen.

Dyrlegen kan kjenne på buken til tispa og kjenne om det er fostre i livmoren mellom dag 21- 35. Det beste tidspunktet for dette er dag 28. Ultralydundersøkelse kan også gi et tidlig svar på om det er drektighet, og blodundersøkelser er mulig fra dag 21. For å si hvor mange fostre det er må man ta røntgen. Dette kan man ikke gjøre før dag 45, og selv da kan det være vanskelig å se fostrene.

Fôring av drektig tisper

Tispa trenger et fôr av god kvalitet. Fôret må ha høy fordøyelighet, god smakelighet og være konsentrert med proteiner og energi.

Fôrmengden skal ikke økes før 4-5 uker ut i drektigheten. De siste ukene før valpingen må man porsjonere ut fôret i flere små måltider om dagen. Øk fôrmengden gradvis de siste 4-5 ukene før fødselen. Øk ca 5- 10 % av vedlikeholdsmengde per uke, avhengig av kullstørrelse. Tispa skal være i normalt hold under hele drektigheten. Mot slutten av drektigheten skal ikke tispa veie mer enn 15- 35 % av normal kroppsvekt. Like etter valping veier hun normalt mellom 5 – 10 % over vanlig kroppsvekt.

Valpingen

Valpingen deles inn i tre stadier, hvorav de to siste til en viss grad går over i hverandre:

Blokkingsstadiet
Utpressingsstadiet
Etterbyrdestadiet

De kreftene som bidrar til at fødselen blir gjennomført, er spontane sammentrekninger i livmoren, veer, og bruk av buk-

musklene, bukpressen.

Blokkingsstadiet

Under blokkingsstadiet vil livmorhalsen, som er lukket under hele drektigheten, gradvis åpnes slik at valpene kan komme seg ut gjennom den. Livmorhalsen åpnes ved at fosterhinnene og deretter fosteret presses av veene inn i munnningen på halsen. Når blokkingen er ferdig er livmorhalsen like stor i diameter som vaginaen.

På dette stadiet er tispa svært urolig. Hun går rastløst rundt, legger seg, reiser seg, graver og peser. Hun vil stadig ut, både for å grave og for å tisse, fordi livmoren også presser på blæra. Det er vanlig at tispa ikke spiser noe særlig i dette stadiet. Tispa snur seg mye, slikker seg rundt vulva, kjønnsleppene, og ser på buken. Vulva er først ganske fast og hoven, men blir etter hvert bløt og en del seigt slim kommer ut. Lengden på blokkingen varierer mye, men vanligvis varer dette stadiet i 4- 12 timer. Det kan imidlertid variere fra et par timer til 1,5 døgn. Det er viktig å huske på at selve valpingen ikke vil starte før temperaturen har normalisert seg. (Se temperatur lenger ned)

Utpressingstadiet

Utpressingstadiet starter når den første fosterblæra kommer til syne i vulva og tar slutt når det siste fosteret er presset ut. Utpressingen skjer ved et samspill av bukpressen og veer; pressveer. En av hinnene som omgir fosteret vil briste

i fødselsveien og man sier at vannet går. Vanligvis er dette vannet fargeløst og luktfritt. Enkelte ganger kan det ha en svakt grønnlig farge, uten at det er noe unormalt. Vær oppmerksom på at tisper kan ha ufrivillig urinavgang rett før de føder, spesielt hvis det er mange valper. Dette kan forveksles med at vannet går. Urinen kan være svært tynn, men den vil alltid lukte urin.

Den innerste hinnen rundt valpen, amnion, kommer til syne i kjønnsåpningen som en liten ballong, gråhvit i farge, eller den sprekker og valpen kommer ut uten å være omgitt av noen hinne. Utpressingen av hvert enkelt foster tar som regel bare noen få minutter. Hos små hunderaser hvor fostrene er relativt store i forhold til tisper vil utpressingen ta litt lengre tid. Mellom hver valp tar det fra fem minutter til to timer. Mot slutten av fødselen kan det gå 3-4 timer mellom valpene uten at det er noe galt.

Straks valpen er født vil tisper slikke den ren, frigjøre den for fosterhinner og bite av navlestrengen. Enkelte tisper kan være hardhendte når de navler valpene, og dette kan resultere i navlebrokk eller for kort navlestreng som har lett for å blø. Derfor bør man helst hjelpe tisper med dette. Det er best at navlestrengen slites over, hvis man klipper med en skarp saks har den svært lett for å blø. Knyt først en kokt bomullstråd rundt strengen ca en cm ut fra navlen, hold deretter i strengen utenfor tråden, hold den inn mot valpen

og slit av strengen med den andre hånden.

Enkelte førstegangsfødende tisper kan bli overrasket og redde når den første valpen kommer. Rolige og trygge omgivelser er ofte avgjørende.

Når den siste valpen er født endrer tisper oppførsel.

Hun blir roligere og legger seg gjerne til å hvile mens valpene dier. Veene opphører vanligvis, men de kan også fortsette som etterveer. Utpressingstadiet bør være over i løpet av 12 timer. En lenger valping øker risikoen for døde valper og for infeksjon i livmoren. Dersom tisper virker i fin form og er under overvåkning kan man tillate fødselen å ta opp til 24 timer.

Etterbyrdstadiet

Etterbyrdsstadiet er når etterbyrden presses ut. Etterbyrden består av rester av fosterhinnene. Det kommer ut en etterbyrd for hver valp, og den kommer gjerne rett etter selve valpen. Det kan også komme flere valper uten etterbyrd, og så flere etterbyrder, eller det kan ta lang tid mellom valpen og etterbyrden. Det kan være en fordel å telle etterbyrdene. Dersom det sitter en eller flere

etterbyrder igjen er det en økt risiko for infeksjon i livmoren etter fødselen. Dersom ikke alle etterbyrdene har kommet innen 6-8 timer etter fødselen bør tisper undersøkes. Det kan imidlertid være vanskelig å telle etterbyrdene, fordi tisper gjerne spiser dem opp så snart hun får sjansen. Det er omdiskutert om man skal la henne gjøre dette eller ikke. Det er mulig etterbyrdene inneholder vestibulerende midler, men det er ikke sikkert. Noen tisper får kraftig iaré av å spise etterbyrdene. Det anbefales å la henne spise noen av etterbyrdene og å fjerne flesteparten.

Vaginalutflod er vanlig en tid etter fødselen. De første dagene har utfloden en mørk, grønn farge. Dette skyldes blod i livmoren. Senere blir den mer rødlig. Utfloden avtar fra rikelig første dagene til den er borte etter 10-14 dager. Enkelte tisper kan ha utflod i 5-8 uker etter fødselen. Dersom allmenntilstanden er fin og det ikke lukter ille eller er noe gult i utfloden er dette helt i orden.

Før valpingen

De siste dagene før fødselen sover tisper mye og matlysten er ofte nedsatt. Under oppblokkingsstadiet er tisper urolig, peser, graver og vil stadig ut. Når utpressingen starter har hun som regel roet seg.

Valperommet

Valperommet bør gjøres klart i god tid før fødselen, slik at

tispa får god tid til å venne seg til plassen. Valpekassen bør være så stor at tispa kan bevege seg litt rundt og skifte stilling uten at hun kommer i fare for å klemme i hjel valpene. Lengden bør være minst lik tispas lengde fra snute til haletipp. Kassen bør ha vegger som er så høye at valpene ikke kommer over før de er tre uker, men samtidig så lave at tispa kommer over uten problemer. Som underlag i valpekassen brukes ofte aviser som dekkes av et tykt teppe som absorberer væske. Renhold er viktig og valpekassen må holdes tørr. De første par ukene er valpene svært utsatte for å fryse for mye hvis de blir våte. Valperommet skal være lunt og trekkfritt, og ligge på et sted i huset hvor tispa kan være i fred, samtidig som eieren kan holde oppsyn med henne og valpene. Det må være mulig å regulere temperaturen i rommet, og det bør verken være for varmt eller for kaldt. Langhårede tisper bør barberes på buken før fødselen.

Utstyr i valperommet

Termometer, rikelig med aviser og tepper, rene håndklær til å tørke av valpene med, kokt bomullstråd til å binde over navlestrengen med, samt druesukker og kalk til tispa som tilførsel av energi og kalsium hvis det blir nødvendig med tilførsel av energi og vestimulerende kalk under fødselen.

Det er viktig at fødselen foregår i rolige og kjente omgivelser. Det bør ikke være mange, og absolutt ikke fremmede personer tilstede under valpingen. Man må

opptre rolig overfor tispa og unngå støy. Forstyrrelser under fødselen forårsaker stress som har negativ innvirkning på veer og melkeproduksjon.

Forandring i kroppstemperaturen

Dagene før fødselen vil tispas temperatur endre seg etter et fast mønster. Først vil den falle med 1 til en 1,5 grader. Normaltemperaturen vil ligge et sted mellom 38 til 38,5 grader. Den faller i løpet av 12- 36 timer ned til 37,5 grader, og noen ganger helt ned til 36 grader. Deretter stiger temperaturen igjen. Normalt vil den første valpen komme noen få timer til et døgn etter dette kraftige temperaturfallet. De fleste føder innen 12 timer, men noen så lenge som ett og et halvt døgn etterpå. Når utpressingen av det første fosteret starter har temperaturen igjen nådd normale nivåer på ca 38 – 38,5 grader. Den vil stige noe og holde seg på 39 – 39,5 i noen dager etter fødselen. Man vet ikke helt hva som er årsaken til temperaturfallet i forbindelsen med fødselen. Det henger uansett sammen med hormoner som styrer tispa og valpene i forbindelse med valpingen.

Mål temperaturen på tispa 4 ganger i døgnet (minst) i dagene før forventet fødsel. Hvis man ikke er helt sikker på når valpingen skal skje, kan man se etter følgende tegn på tispa: Buken får pæreform, pga av at livmoren med store valper har falt helt ned mot bukveggen, kjønnsåpningen blir også stor og myk. Det beste er å starte 4-5 dager før forventet fødsel. Da vil man kunne vite om alt

er normalt og man bare må smøre seg med tålmodighet, eller om det er noe galt på ferde. Dersom tispa bare har en valp, vil ikke alltid temperaturfallet være tydelig.

Komplikasjoner under valpingen

Det er viktig å kunne faststille om tispa er i utpressingstadiet. Temperaturen har da vært lav og har steget tilbake til det normale nivået. Tispa har pressveer, dvs. man kan se at bukmusklene brukes, og vannet har gått. Dersom et eller flere av disse forholdene er til stede uten at det kommer noen valp sier man at fødselen ikke kommer i gang.

Hvis ingen valp er født, bør tispa undersøkes av en dyrlege dersom:

Temperaturfallet var for mer enn 12 -36 timer siden og den nå er på normalt nivå igjen. Det er mer enn tre timer siden vannet gikk. Tispa har svake og uregelmessige veer i 3-4 timer. Tispa har sterke, regelmessige og tette veer i 20 – 30 minutter uten at det kommer noen valp. Da er sannsynligvis valpen veldig stor eller den ligger feil. Fødselsveiene kan også være for trange for normale valper. Behandlingen er da oftest keisersnitt. Det kommer mørkegrønn utflod uten at det kommer noen valp. Morkaken begynner da å løsne og valpen vil dø av oksygenmangel ganske raskt.

Dersom det går veldig lang tid fra en valp er født til den neste kommer sier man at fødselen stopper opp. Da skal man kon-

takte dyrlege dersom:

Det er 2-3 timer siden fostervannet gikk.

Ved sterke tette og regelmessige veer i mer enn 20 – 30 minutter.

Svake uregelmessige veer i 2-3 timer.

Hvis det er 4-5 timer siden siste valp og det er mistanke om at det er flere valper igjen. Dersom det er et lite kull og det tar mer enn 12 timer, eller det er et stort kull og det tar mer enn 24 timer.

Dersom tisper har svake veer kan man forsøke å stimulere veene. Dette kan være spesielt viktig hos en eldre tisper og hos unge uerfarne tisper. Det er viktig å fjerne alt stress og eventuelle uromomenter. Man kan gi tisper byggsuppe eller hønsesuppe tilsatt glukose (druesukker) 50 gram per liter, og eventuelt også kalsium, 20 g kalsiumfosfat eller kalsiumlaktat per liter. Man kan gå en liten tur med tisper, eventuelt løpe litt eller ta en liten biltur. Hvis det allerede har kommet noen valper skal disse ligge igjen i valpekassen. Da vil tispas egen hormonproduksjon øke kraftig og stimulere kraftigere veer. La også valpene få suge på juret, eventuelt masser juret forsiktig. Dette stimulerer også en kraftig frigjøring av hormoner fra tisper. Ofte må svake veer behandles av dyrlege, ved å gi oxytocin og kalsium intravenøst.

Keisersnitt

Dersom valpene ikke kommer seg ut den naturlige veien må de tas ut med keisersnitt. Et

keisersnitt er et bukingrep med de risikoer det innebærer, men det viser seg som regel å være en ukomplisert affære. Ofte vil et keisersnitt finne sted utenfor ordinær arbeidstid og det er meget mulig dyrlegen vil trenge din assistanse under operasjonen. Hvis du selv vet at du ikke vil takle dette bør du alliere deg med en person du kjenner som kan tenke seg å hjelpe deg med dette dersom det skulle bli aktuelt å ta et keisersnitt. Dyrlegen vil være opptatt med operasjonen og det trengs absolutt minst en ekstra person for å kunne ta seg av de nyfødte valpene.

De nyfødte valpene bør vies stor oppmerksomhet. De har gått glipp av den naturlige opplevelsen det er å bli født, dvs. å bli presset gjennom en trang fødselskanal med et relativt kraftig trykk over hjerte- og lungeområdet. Derfor må den nyfødte masseres kraftig, ristes i nakkeskinnet og eventuelt ristes i store bevegelser fra bak hodet og frem (dyrlegen vil vise deg dette) for å få lungene i gang. Bruk eventuelt munn- til- munn- metoden. De nyfødte må også holdes rene og varme. Det beste er en eske med en varmeflaske i og dekk dem med et teppe, etter å ha tørket godt av de med et håndkle. Valpene er ikke avhengige av å få melk de første timene (men ikke lengre enn 2-3 timer), men de kan allikevel oftest legges inn til tisper så snart hun er ferdig sydd sammen igjen.

Etter et keisersnitt er det viktig å føre tisper med et fôr med lett omsettelig energi.

Operasjonssåret må holdes rent og tørt. Kjertlene er jo gjerne store og vil legge seg over såret og gjøre det fuktig. Rengjør såret med antiseptisk middel og litt barnepudder. Ikke bruk så mye pudder at de nyfødte puster det i seg. Såret kan også tørkes med en hårføner et par ganger om dagen. Man anbefaler ikke bruk av halskrage for den vil hindre tisper i å ta seg av ungene ordentlig. Enkelte tisper kan bli lettere frustrerte av å våkne opp og finne en hel ungeskikk... En sjelden gang vil de ikke ha noe med de nyfødte å gjøre. Det viktigste da er at eieren er til stede og opptrer rolig ved å snakke beroligende til henne og oppmuntre henne til å ta kontakt med valpene. Vær tålmodig. En sjelden gang kan det være aktuelt å benytte beroligende middel.

En tisper som har blitt forløst med keisersnitt to ganger bør man ikke lengre avle på, da det ikke er å anbefale å utføre keisersnitt mer enn to ganger på en tisper. Dette av hensyn til risikoen for sammenvokninger i bukhulen etter en slik operasjon.

Vi tar for oss Komplikasjoner etter valpingen i neste nr.

Takk til Narvik Dyreklinikk!

JAPANESE

CHIN

Raserepresentant: Anne Julie Botten
Solbergfossveien 330, 1814 Askim
Tlf: 69 88 54 04 e-mail: annejuli@online.no

Valperformidler: Anne Grete Holt
Tlf: 32 13 31 21 eller Tlf :31 41 23 04
e-mail: agr-hol@online.no

Så er det tid for årets siste spalte. Når man sitter her og skriver så synes jeg det var i går at jeg skulle levere inn spalten til nr 4 for 2008, og nå er det snart slutt på 2009.

Vi har fått spørsmål fra NMHK om vår rase ønsker å avholde egen raseutstilling eller Openshow til neste år, eller om vi fortsatt vil være med på NMHK sin felles utstilling som holdes hvert år. Jeg vet det er noen som har et sterkt ønske om vi skulle ha fått til et treff eller et Openshow, men siden fleste parten av dere ikke har gitt noen tilbakemelding om hva dere ønsker, så har jeg gitt beskjed om at vår rase går for en felles utstilling som vanlig, til neste år. Dette betyr ikke at vi ikke kan avholde et rasetreff om det skulle vise seg at mange vil dette.

Vil også rette en takk til dere som har ringt å skrevet og kommet med spørsmål angående helse, og våre anbefalinger på de hunder som skal gå i avel . Det er utrolig flott og kjempe positivt at dere engasjerer dere og kommer med tilbakemeldinger. Forsett med dette, på denne måten kan vi alle gjøre vårt beste for å holde rasen vår sund og frisk.

Tar med et bilde denne gangen på to herlige Japanese Chin som Linda Skavberg har sent til spalten vår. Tusen takk Linda for flott bilde på Miina og Benjo. Miina og Benjo har begge vært på flere utstillinger i nord og gjort det kjempe bra. Ønsker deg lykke til videre med begge to.

Så til sist ønsker jeg dere alle en riktig GOD JUL. Håper julen blir en fredfylt tid for oss alle sammen.

Hilsen Anne

HISTORIEN OM DE GAMLE...

Det var en gang for lenge, lenge siden at det var et gammelt par som følte seg så alene. Mange barn hadde de, men de bodde langt, langt, lenger enn langt borte fra sine gamle foreldre, ja noen bodde så langt vekk at de brukte hele ti minutter med bil!!

Derfor tenkt de; vi kjøper oss en liten hund, så blir vi ikke så ensom og forlatt, og får annet å tenke på! De lette land og strand, og langt om lenge fant de den de lette etter, et fortryllende lite vesen som var vokset opp i en god og kjærlig familie.

DEN var den rette, syntes de gamle, en skjønn liten jente var det, og det ble stor glede i den velse stua hos de gamle, ja, det var rent som de gikk inn i sin andre ungdom.

De tok bilder og skrøt av henne til alle som ville høre. Hennes navn var Candy, og hun vokste og var leken og nysgjerrig på livet. Så ble gamlefar redd for at det kanskje ville bli stusselig for slik en ungdom bare å være sammen med gamle,

og det ble bestemt at de skulle finne en liten søster til henne.

Og jakten begynte! Sporet førte dem til Østlandet hvor det var en kennel som hadde en liten papillonfrøken. Litt fram og tilbake, og endelig opprant dagen da den lille ankom. Gleden var stor hos de gamle og de døpte henne Shiba.

Til de gamles store forskrekkelse ble Candy dritsur, og var slett ikke interessert i den lille lodotten! Men det var gudskjelov bare til å begynne med, for nysgjerrig som hun av natur er, gikk det ikke lang tid før hun søkte bort til henne og etter hvert tok henne under sine beskyttende vinger, og lærte henne opp i alle sine unoter.

Gamlemor og gamlefar var så glade, nå kunne de sitte i gyngestolene sine og rugge frem og tilbake, med pledd over sine giktiske knær og en god rødvinstoddy i hånden, og riktig nyte sine

to små engler der de lykkelig tumlet rundt på gulvet i munter lek.

Den første hvalpe-menneskemoren lurte og lokket; skal dere ikke på en aldri så liten utstilling da, så fine hunder som dere har??? Bare èn eneste liten èn?

De gamle diskuterte, skal vi stille ut våre håpefulle, eller??

Jaja, fant de til slutt ut, de kunne prøve når det var en utstilling i nærheten, men reise, nei, vet du hva, ett sted fikk grensen gå!!!

Såpass var sikkert og visst!!

Candy var først ut, og hun fikk gilde sløyfer i blått og rødt og hederlig omtale, og de gamle ble så stolte og vokste i sine vadmelsdresser. Shiba fikk enda flottere sløyfer, og så SVÆRE!!

De gamle gikk inn i sin andre vår (må ikke forveksles med ungdom) og lysten til å reise på utstillinger andre steder, bare litt lenger, meldte seg. Det er da alltid spennende å se seg om i den store verden, ikke sant? Så de reiste litt, så litt oftere og til slutt både titt og ofte.

De dro til Nesbyen, og dommeren syntes Candy var den vakreste av alle jentene og ga henne en flott 17.mai sløyfe og èn som var grønn og hvit. Gamlemor svedde over Nesbyens grønne sletter og var hinsides denne verden og helt fjern.

En så flott hund må få hvalper, tenkte hun, og strente bort damen som hadde den hun trodde var kåret til den vakreste gutten, men i sin forvirrede tilstand gikk hun til feil dame. Ikke for at det spilte noen rolle, for det var en nydelig gutt hun hadde også. Medgift og dato ble bestemt for giftermålet mellom de unge, og fullbyrdet ble det da tiden var inne.

Endelig kom dagen da jordmor Fabelaktige Frøydis ble tilkalt i all hast, og Candy fødte 3 nusselige jente-babyer. De gamle satt med tårer i øynene og beundret disse små som slurpende lå og diet sin mor. De vokste fort opp til noen småslamper som inntok hele huset, og stakkers gamlemor og gamlefar ble jaget opp i gyngestolene igjen. Der satt de med opptrukne knær, (de var blitt ganske spreke etter all mosjonen de hadde fått i utstillingsringen) og skalv. De var ganske lettet da de kunne sende to av småtrolene ut av huset, og det var nok Shiba også, for hun hadde bodd på sofaen i en måned. Den siste ville de beholde, etter nøye utvelgelse. Mange gode krefter ble forenet i utvelgelsesprosessen, som kulminerte med at en høyt aktet hundedommer krøp rundt på gulvet sammen med Fabelaktige Frøydis og de gamle, og han bekreftet vårt valg.

Slik gikk det til at det første lille nurket på ca. 1kg, nå var blitt til tre gneldrende (men akk, så skjønne) fillebikkjer, to 'middelaldrende' (det er to gamle –minus en ny ungdom -minus en ny vår) mennesker med sløyfer i blikket.

De gamle begynte å reise enda mer, og slik de fartet rundt land og strand var det ikke alltid like lett å få plass på herbergene. Noe måtte gjøres! Aha, en campingvogn, det var løsningen, da kunne småjentene være hjemme selv når de ikke var hjemme. Og det ble gildt, både for folk og fe. Noen hundevenner av de gamle, ganske så gamle de også, hadde kjøpt seg bobil, og da de gamle fikk se den ble de helt overgitt, slo seg på knærne og sa: "nei og nei, skulle du sett, nei dett var vel gildt du!" Og de ble helt fjern i blikket. Så gikk det ikke så lang tid da, før det sto en bobil på tunet hos dem også. Nå slapp gamlefar alt arbeidet med å jekke opp og ned på campingvognen hver gang de kom på

en ny plass, og gamlemor var så glad, for da kunne hun bruke ham til andre ting. Nå da det var så lett å reise, fant de gamle, pluss de andre gamle på at de skulle reise til Sveariket på en svær utstilling. De lastet opp

bilene sine og dro av gårde. De kjørt og kjørte, og langt om lenge, bak blånende åser og dype skoger, kom de endelig frem. I fire dager til endes viste de frem hundene sine og fikk fine kritikker og gjeve sløyfer i rødt gult og grønt. Alle var glade og fornøyde, for så mange sløyfer fikk de, at det måtte være for minst 30 svenskekroner, og alle var enige om at det var verd turen.

Slik før de frem, helst i hjemlandet da, selvsagt, og kjørte fra vest til øst og tilbake igjen, i hytt og pine.

De mente at når de først hadde kjøpt en så gjev en bil, så måtte de bruke den også. Og vovsene storkoste seg, for når de var hjemme uten å være hjemme, fikk de ligge i diger køye sammen med gamlefar, mens gamlemor måtte ligge i en smal køye bakerst i bilen. Hun var så stiv og støl at hun ikke klarte å klatre opp likevel, og da var det jo likegodt hun lå nede, så slo hun seg ikke om hun falt ut at sengen i alle fall.

Da gamlefar kikket ned på kistebunnen fikk han sjokk!! Den var jo snart tom!! Her var gode råd dyre, for dyrene var dyre, og de hadde snart ikke råd til dyrene!!

"Vi setter hvalper på to av dem" sa gamlefar, og som sagt så gjort. Dvs. først måtte de jo finne gode manne-emner til englene sine. De lette land og strand rundt, og tilslutt fant de to gutter som fant nåde for de gamles kritiske blikk.

Snart var det atter tid for å tilkalle jordmor Fabelaktige Frøydis. Candy fikk fire nusselige småjenter denne gangen. Klok av skade fra

sist, fikk disse fire en langt mindre frihet enn de forrige, så Shiba slapp å bo på sofaen så mye, og de gamle kunne gå tryggere på gulvet. Shiba fikk seg jo en guttebass etter hvert også da, og de måtte dele litt på plassen. Siden de gamle hadde fått data i stua, og Fabeaktige Froydis hadde laget den flotteste hjemmesiden noen kunne tenke seg, ja den var så flott at det var nesten så Fabelaktige Froydis misunte seg selv for å ha laget en så gjev en side) så ringte folk fra lengst sør til lengst nord i landet og ville kjøpe hvalper. Æn gikk til en familie som passer Rudolf (han med rød nese) og slektingene hans, og denne hvalpen skulle få være med å passe på dem når ikke julnissen brukte dem! Æn beholdt vi selv, for hun var det vakreste vi hadde sett siden sist.

”Enda èn??” skrek den enda eldre moren til gamlemor ”er dere gått fullstendig fra vettet??” Dèt var jo lenge siden de hadde gjort, så de gamle skjønte ikke helt hvorfor den eldre enn de gamle skulle ta slik på vei, for ennå var det plass til den eldre i den velse stua til de gamle, uten å måtte utvide. Da var det verre med bobilen, den måtte byttes inn i en større. Og da de gamle hadde fått seg en så stor bil, må den jo brukes, og de begynte som trekkfuglene, dro sydover om vinteren. Da de kom til Portugal syntes de det kunne være kjekt å få en sløyfe derfra også, men der fikk de bare en papirlapp som sa at yngstejenta deres hadde fått CAC , BOB og ble 3. gruppevinner, noen kilo med hundemat, og ikke en eneste sløfe.

Ja, slik gikk det altså til at to ensomme gamle mennesker fikk en masse nye venner, en ny vår, sin andre ungdom, bobil og stor reiselyst!

Moralen er: Sitt ikke hjemme og vent på at andre skal gjøre noe for deg, gå ut i stedet og la dem gjøre noe for deg der!! (eller noe sånt!)

Ha et fint hundeliv!!

TIBETANSK SPANIEL

Raserepresentant: Helena Hopland, tlf: 55 95 27 48 / 470 14 825
e-post: tibetanskspaniel@nmhk.net / raserepr@online.no

Valpeformidler: Elisabeth Johannessen, tlf: 33 61 42 90 / 934 04 165
e-post: dhatu@bluezone.no

Hjemmeside: <http://www.nmhk.net/tibetanskspaniel>

Hei alle sammen!

Raseårsmøtet på Hamresanden 22.08.09 ble ikke et ordinært raseårsmøte.

Det ordinære raseårsmøtet må derfor holdes på vårparten neste år. Vi satser på å avholde det 27.03.10 på Orre.

Det vil der være valg på nye medlemmer av arbeidsgruppen (4 medlemmer), samt valg på raserepresentant.

Saksliste:

1. Valg av dirigent, tellekorps m.m.
2. Årsberetning for rasegruppen (2008)
3. Innkomne saker
4. Valg av raserepresentant
5. Valg av medlemmer til arbeidsgruppen

Stemmeseddel:

Konvolutter med forhåndsstemmer må være poststempelt senest lørdag 13.03.10

For å kunne stemme ved raseårsmøtet må medlemskontingenten for inneværende år være betalt, og nye medlemmer må ha betalt kontingenten før 1.februar for å ha stemmerett. På raseårsmøtet skal kun medlemmer som er registrert ved vedkommende rase stemme, Avstemmingen avholdes i henhold til klubbens lover.

Forhåndsstemmer legges i nøytral konvolutt. Denne legges i en konvolutt som merkes med forhåndsstemme. På denne konvolutten skrives stemmegivers navn (denne konvolutten kan brukes til å sende stemmen i).

Forhåndsstemmer sendes til raserepresentanten innen lørdag 13.03.10.

Helena Hopland, Risnesvegen 52, 5263
Trengeid

Raserepresentant	Anita Lunden	Ny (fung. i arbeidsgruppen) STEMME
Arb.utvalg	Elisabeth Johannessen	Gjenvalg
Arb.utvalg	Hege Kullerud	Ny
Arb.utvalg	Bjørn Ove Clausen	Ny
Arb. utvalg	Vibeke Jensen	Ny

God Jul

og

Godt

Nytt År

ønskes

fra Lækkerbiskken Kennel

Bichon Havanais

www.lekkerbiskken.net

Griffon

Bruxellois - Belge - Petit Brabancon

Oppdrettere og griffon-eiere ønsker alle hundevenner
en riktig God Jul og et Godt Nytt År

Kennel Sigriff

Signy Aske og Marita Aske
Breivik 30, 4152 Vestre Åmøy
Tlf: 92656512- 51724111
Signyaske@tele2.no
www.123hjemmeside.no/sigriff

Kennel Sabriella

Stina Isabella Rabben
Fosseveien 14, 8626 Mo I Rana
Tlf: 94169344
stiniisabell@hotmail.com
www.kennelsabriella.dinstudio.se

Hinnaland Griffon

Anne-Lise og Ingve Hinnaland
Markavegen 8, 4365 Nærbø
Tlf: 91359646 – 51433190 -
95217842 ingve-hi@online.no

Great Griffons

Monica Ordemann
Bønleslia 7, 5155 Bønnes
Tlf: 94784929- 53503411
monica@greatgriffons.no
www.greatgriffons.com

Tananger Griffon

Mariann Sele Jonassen
Storevardarmen 5, 4056 Tananger
Tlf: 90596465
Mariann.jonassen@lyse.net
www.griffontananger.com

Kennel Redundans

May Helene Bergsli
Kyrkjevegen 101, 4360 Varhaug
Tlf: 97103821
mayber@online.no

Kennel Berhon

Berit Honningsvåg Presthus
Tuftadalen 20, 5265 Ytre Arna
Tlf: 92258527- 55248844
Te-pres@online.no
www.kennel-berhon.com

Kennel Lillegriff

Cathrine Benjaminsen
Brusemyrtoppen 7A, 1739 Borgen-
haugen
Tlf: 90542634
benjaminsen87@hotmail.com
www.lillegriff.com

Kennel Kjenslia

Janne Petterson
Kjenslivn. 54, 1911 Flateby
Tlf: 64928917 – 93648907
kjenslia@online.no
www.kjenslia.com

Kennel Griffmaker's

Berit Wang
Smedserud, Annedal, 66992 Deje,
Sverige Tlf: 0046- 55210128 –
0737.346702
berit2009@live.se
www.kennelgriffmakers.dinstudio.se

Kennel Svebakkunet

Christine og Helge Skogøy
Svebakkunet 18, 5533 Haugesund
Tlf: 92419469 – 91746661
helskogo@online.no
chrssko@online.no
kennel@svebakkunet.com
www.svebakkunet.com

Kennel Quranda

Ingrid Th. og Ingeborg Stakseng,
5785 Vøringsfoss
Tlf: 53665276- 90574732
ingeborg@stakseng.no

Kennel Westhagen

Gunn May Honningsvågn
Furunesvegen 90,
5420 Rubbestadneset
Tlf: 53427074 – 41443153
gmhonni@online.no
www.kennel-westhagen.com

Kennel Zhan Ha Dhies

Sølvi Aske Hauge og Kjell Hauge
Nedre Vollgt. 3, 4100 Jørpeland
Tlf: 90114696 – 47816727
kjhau@online.no
www.123hjemmeside.no/griffon-
belge1

Tone Jacobsen

Vakthusveien 12, 4158 Bru
Tlf: 90086573
sophus@epost.no

Pet.no

Hjemmesider for deg
med sans for detaljer

UNIKE DESIGN

INNHOOLD

- Publiseringsløsning for 2 språk
- Unike design
- Meny m. undermeny
- Ingen begrensning i antall sider
- Ingen begrensning i antall bilder
- Slideshow av bilder
- Videogalleri
- Gjestebok
- Stamtavlemal
- Søkemulighet på websted
- E-post
- Personlig service
- Helpdesk

Pet
Kr. 990.-
Ingen skjulte kostnader

Med vårt publiseringsverktøy kan du enkelt oppdatere innholdet på websiden.
Det eneste du trenger for å oppdatere sidene er internettforbindelse og internet explorer.
Vi har et Video hjelpesystem for at du skal komme enkelt i gang.

HELPDESK
GALLERI
STAMTAVLE
SLIDESHOW
VIDEO

**DIN HUND PÅ NETT?
.....ORDNER VI LETT**

WWW.PET.NO TELEFON: 56 32 99 79 MOBIL: 47 27 48 50

E-POST: POST@PET.NO